

DOCUMENTUL 7

„Recunoștință lui Dumnezeu pentru numeroasele haruri primite”*

Scrisoare de la Cardinalul Angelo Sodano, Secretar de Stat, către Arhiepiscopul James Francis Stafford, Președintele Consiliului Pontifical pentru Laici, cu privire la reculegerea „Isus la Ierusalim” organizată de ICCRS, 29 august 1997

Excelența voastră,

Sfântul Părinte a aflat cu bucurie că în perioada 24-29 septembrie 1997 Slujirea Internațională a Reînnoirii Carismatice Catolice a organizat o reculegere ce urmează a fi ținută în Țara Sfântă pe tema: „Isus Cristos, unicul Mântuitor al lumii, același ieri și azi și în veci”¹. El vă roagă cu amabilitate să transmiteți participanților la reculegere salutările lui cordiale cu această ocazie, care marchează cea de-a treizecea aniversare a Reînnoirii Carismatice Catolice, și îi asigură pe participanți de solidaritatea lui plină de rugăciune, în unitatea spiritului și a inimii.

În acest an de pregătire imediată pentru Marele Jubileu al anului 2000, Sfântul Părinte a cerut Bisericii să mediteze asupra temei care a fost aleasă pentru reculegere: „Isus Cristos Mântuitorul”. Sfântul Paul scrie: „Nu știți că noi toți, care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea lui? Așadar, am fost înmormâțați împreună cu El prin botez în moartea lui pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel și noi să umblăm într-o viață nouă”². O reculegere în pelerinaj la acele locuri asociate atât de strâns cu misterul Întrupării și al Răscumpărării este o ocazie privilegiată de a intra mai profund în viața, moartea și învierea Cuvântului Veșnic făcut trup prin puterea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este prezent în toate acțiunile lui Cristos, dezvăluind nemăsurata legătură de dragoste care unește Persoanele Prea Sfinte Treimi. Aprinzând aceeași dragoste în inimile tuturor celor care au fost răscumparați prin jertfa lui Cristos, Duhul aduce iertare și vindecare, putere și mângâiere, bucurie și pace.

Sfântul Părinte se alătură membrilor Reînnoirii Carismatice în profunda recunoștință față de Dumnezeu pentru numeroasele haruri primite în acești ultimi treizeci de ani ai mișcării, care le-a deschis multora posibilitatea de a umbla „întru înnoirea vieții”, în Duh. Rugăciunea sa ferventă este ca reculegerea să le aducă celor adunați mai multă putere pentru a vesti „Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală”³, împărtășindu-l în mod generos cu frații și surorile în Cristos și cu „oricine le cere să dea cont despre speranța care este în ei”⁴.

Încredințându-i mijlocirii Fecioarei din Cenacol pe participanții la reculegere, Sfântul Părinte vă dă cu drag Binecuvântarea sa Apostolică, ca semn al harului și al păcii în Domnul nostru Isus Cristos.

* După original.

¹ Evrei 13, 8.

² Romani 6, 3-4.

³ Fapte 4, 31.

⁴ Cf. 1 Petru 3, 15.